

Zwijndrecht, Kieldrecht, Beveren – 15/16.06.2024

Vandaag, vrienden, roept Jezus ons op om... te vertrouwen. Ook in deze vermoeiende tijd... En Hij vertelt. Over een landman die zaait. En daarna gaat slapen. En daarna weer opstaat. Het zaad trekt wel zijn plan... De landman moet natuurlijk zaaien. Anders wordt het niets. Maar de groeikracht : die zit in de graankorrel ! Daarin ligt Gods mysterieus verborgen kracht. Laat ons daarop vertrouwen ! Er zal worden geoogst. Zoals ook uit dat minuscule mosterdzaadje een immense struik zal groeien waarin vogels zich zullen nestelen. Geduld moeten wij hebben en vertrouwen op Hierboven. Tegen elke angst in. God woont in ons en laat ons niet over aan ons lot. Daarover gaat het vandaag.

Ik mocht onlangs nog eens een huwelijksviering voorgaan. Toen heb ik het jonge koppel proficiat gewenst omdat zij het aandurfd en publiek te beloven om elkaar trouw te blijven : voor de rest van hun leven. Alle achterpoortjes sluiten : je moet het toch maar doen, midden dit maatschappelijk klimaat met zijn geniepige angsten en negativiteit ! Jonge mensen die dan naar de kerk komen om God te bidden om zegen over hun levensproject : die begrijpen ons evangelie van vandaag. En ik denk dat de Heer tegen hen zegt : “Het is vandaag niet gemakkelijk om jong te zijn... En toch : jonge mensen, vertrouw op jullie groeikracht ! Ikzelf heb die in je gelegd ! Vertrouw, ook als je moeilijk in Mij kan geloven. Vertrouw ! Want ik ben dichterbij dan je vermoedt ! Wees niet bang !”

Iets anders. Een goede kennis van mij is een milieubewuste jong gepensioneerde dame. Met veel smaak vertelt ze wel eens hoe zij in haar buurt met een grote plastikzak rond zeult om er het zwerfvuil in te deponeren. Haar geduldige, discrete manier om stapjes te zetten richting genezing van onze mooie schepping... Zonder enige pretentie hoopt zij ondertussen ook andere mensen stilletjes bewust te maken van onze gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het behoud van de schepping. De bescheiden inzet van die dame is voor mij een illustratie van de wijsheid van onze zaaïende landman... Het moedigt mij aan om er op te vertrouwen dat in ons kleinste signaal van geloof, hoop en liefde : dat daarin Gods groeikracht woont !

Maarten Luther – je weet wel : één van de vaders van het protestantisme - leefde in de jaren 1500. Had het niet gemakkelijk, kende strijd, weerstand... Aan hem vroeg iemand : “Professor, mocht je weten dat morgen de wereld vergaat, wat zou je dan vandaag doen ?” Zijn beroemd antwoord : “Ik zou... een appelboom planten”. M.a.w. : zonder mij af te vragen wat het nut is van mijn inspanningen, zal ik nú leven, nú beminnen, nú doen wat ik kan doen. Morgen zien we weer.

Vrienden, als christen bekommer ik mij niet om het nut van mijn leven. Wat belang heeft is : de betekenis van mijn leven. En dié wordt mij geschonken door Hierboven ! Dát beseffen geeft... groeikracht ! Zij woont in elk van ons. Laat ons daarop vertrouwen zonder angst of vrees... Amen.